

Algemene toelichting

Deze beleidsregels zijn een nadere uitwerking van het beleidsplan schuldhulpverlening 2017-2020 en vormen daarmee het kader waarbinnen schuldhulpverlening in gemeente Nederweert wordt uitgevoerd.

Achterliggende gedachte van deze beleidsregels is dat voor iedereen duidelijk is wat de voorwaarden en weigeringsgronden zijn voor schuldhulpverlening en aan welke verplichtingen een verzoeker zich dient te houden. De gemeentelijke schuldhulpverlening valt onder het regime van de Algemene wet bestuursrecht (Awb).

Uitgangspunt is een brede toegang tot schuldhulpverlening. Iedereen met schulden kan terecht voor informatie en advies. Dit betekent dat niemand op voorhand wordt uitgesloten voor de eerste integrale intake. Ook iemand die krachtens de wet geen recht heeft op schuldhulpverlening, bijvoorbeeld omdat deze persoon niet (langer) rechtmatig in Nederland verblijft, kan informatie en advies inwinnen. Samen met verzoeker wordt nagaan wat nodig is om de financiële situatie te stabiliseren en daarbij hulp te bieden. Deze hulp kan ook bestaan uit het doorverwijzen naar instanties die verzoeker bij specifieke hulpvragen kunnen begeleiden zoals Vluchtelingenwerk of Algemeen Maatschappelijk Werk.

Een ander belangrijk uitgangspunt is dat er maatwerk wordt geleverd: niet iedereen heeft hetzelfde probleem en niet iedereen heeft dezelfde soort ondersteuning nodig. In deze beleidsregels wordt het aanbod van integrale schuldhulpverlening aangeduid, maar niet uitputtend beschreven.

Artikelsgewijze toelichting

Artikel 1. Begripsbepalingen

Dit artikel is gebaseerd op artikel 1 van de Wet gemeentelijke schuldhulpverlening. In de definitiebepaling van schuldhulpverlening is toegevoegd dat ook het voorkomen van schulden (preventie) behoort tot de schuldhulpverlening.

Artikel 2. Doelgroep

Schuldhulpverlening staat in beginsel open voor alle inwoners van gemeente Nederweert van 18 jaar en ouder. Dat het bij het verlenen van schuldhulp moet gaan om een volwassene volgt uit artikel 1 van de wet omdat het gaat om hulp aan iemand die financiële verplichtingen is aangegaan en niet in staat is die na te komen.

Uit artikel 1 van de wet volgt dat schuldhulpverlening alleen wordt aangeboden aan natuurlijke personen i.t.t. rechtspersonen. Ondernemers met bedrijfsschulden kunnen wel in aanmerking komen voor informatie en advies.

Artikel 3. Toegang en vorm

In lid 1 is aangegeven dat het college schuldhulpverlening verleent indien het college schuldhulpverlening noodzakelijk acht. Op deze manier wordt enerzijds recht gedaan aan het beleidsmatige uitgangspunt van de eigen verantwoordelijkheid. Daar waar de burger in staat moet worden geacht om schuldenproblematiek zelf aan te pakken en te regelen, kan schuldhulpverlening achterwege blijven. Het college kan een aanvraag in dit geval weigeren.

In lid 2 is het van belang dat tijdens een integrale intake samen met de verzoeker wordt bekeken wat gedaan kan worden om de financiële situatie te stabiliseren en welke hulp nodig is. Hierbij moet rekening worden gehouden met tal van factoren.

In lid 3 wordt een opsomming gegeven van de vormen waaruit het aanbod van het college kan bestaan. Dit is geen limitatieve opsomming omdat het gaat om maatwerk. De inzet van producten kan per situatie verschillen.

In lid 4 wordt aangegeven dat er altijd een hersteltermijn wordt geboden als het college over onvoldoende informatie beschikt om een besluit te nemen over het doen van een aanbod of het weigeren ervan. Als iemand niet binnen de hersteltermijn de gevraagde informatie aanlevert, wordt de aanvraag buiten behandeling gesteld.

Artikel 4. Wacht- en doorlooptijd

De wacht- en doorlooptijden volgen uit artikel 4 van de wet.

Artikel 5. Inlichtingenplicht

Dit artikel komt overeen met artikel 6 van de wet. Toegevoegd is de zinsnede “of de door het college ingeschakelde schuldhulpverleningsorganisatie” omdat de inlichtingenplicht ook nagekomen moet worden aan de schuldhulpverleningsorganisatie en dan niet alleen voor wat betreft de intake, maar ook gedurende het gehele schuldhulpverleningstraject.

In dit artikel wordt de eigen verantwoordelijkheid voorop gesteld. Het behoort tot de verantwoordelijkheid van verzoeker om zelf tijdig de benodigde informatie en bewijsstukken te geven, zowel in de fase van aanvraag als gedurende de looptijd van een traject.

Artikel 6. Medewerkingsplicht

Dit artikel komt overeen met artikel 7 van de wet. In lid 4 is toegevoegd een aantal verplichtingen. Dit is geen limitatieve opsomming.

Een inwoner moet goed op de hoogte gesteld worden van wat van hem of haar wordt verwacht en wat de eventuele gevolgen zijn als hij of zij niet of onvoldoende meewerkt.

Bij lid 4 onder c worden voorbeelden genoemd van mogelijkheden om de aflossingscapaciteit te verhogen, door de inkomsten te verhogen of de lasten te verlagen. Ook dit is geen limitatieve opsomming. Met name bij het item “het verkopen van niet noodzakelijke bezittingen” dient respectvol met verzoeker te worden gecommuniceerd over mogelijkheden tot verkoop van bezittingen en dient een afweging te worden gemaakt tussen de belangen van verzoeker en van schuldeisers. Verkoop van een auto of ander voertuig is bijvoorbeeld vaak noodzakelijk om extra aflossingscapaciteit te genereren en om de lasten structureel te reduceren. Er zal echter zorgvuldig

afgewogen moeten worden of het voertuig voor die persoon in verband met werk of medische redenen noodzakelijk is.

Artikel 7. Weigeringsgronden

De bepalingen van dit artikel komen overeen met artikel 3 van de wet.

In dit artikel wordt beschreven wanneer schuldhulpverlening kan worden geweigerd. Het gaat hier om een zogeheten kan-bepaling. Het college heeft de bevoegdheid tot weigering, maar niet de verplichting. Dit geeft het college met name ruimte om van weigering af te zien, indien elke vorm van verwijtbaarheid ontbreekt (lid 4).

Lid 1 onder a

Schuldhulpverlening kan worden geweigerd omdat verzoeker niet meer tot de doelgroep behoort vanwege verhuizing of overlijden.

Lid 1 onder b en c

Verzoeker kan tijdens een schuldhulptraject in een situatie komen dat hij wil afhaken of dat hij niet voldoet aan de eisen die aan hem gesteld worden met betrekking tot de inlichtingen- en de medewerkingsplicht.

Lid 1 onder d

Bij het bepalen of een persoon al eerder gebruik heeft gemaakt van schuldhulpverlening telt de verleende schuldhulpverlening c.q. de contacten daaromtrent vóór de inwerkingtreding van deze beleidsregels ook mee.

In lid 2 wordt gesteld dat het college verzoeker een redelijke hersteltermijn biedt wanneer er sprake is van het niet of onvoldoende nakomen van de inlichtingen- of medewerkingsplicht. Verzoeker wordt daardoor de mogelijkheid geboden om het verzuim te herstellen. Komt verzoeker ook gedurende de hersteltermijn zijn verplichting niet na, dan kan het college besluiten tot weigering. In het kader van eigen verantwoordelijkheid wordt een eenmalige hersteltermijn voldoende geacht.

Artikel 8. Beëindigingsgronden

In dit artikel wordt beschreven wanneer schuldhulpverlening kan worden beëindigd. Het gaat hier om een zogeheten kan-bepaling. Het college heeft de bevoegdheid tot beëindiging, maar niet de verplichting. Dit geeft het college met name ruimte om van beëindiging af te zien, indien elke vorm van verwijtbaarheid ontbreekt.

Schuldhulpverlening kan worden beëindigd omdat verzoeker niet meer tot de doelgroep behoort vanwege verhuizing of overlijden. Ook kan verzoeker tijdens een schuldhulptraject in een situatie komen dat hij wil afhaken of dat hij niet voldoet aan de eisen die aan hem gesteld worden met betrekking tot de inlichtingen- en de medewerkingsplicht.

In lid 3 wordt gesteld dat het college verzoeker een redelijke hersteltermijn biedt wanneer er sprake is van het niet of onvoldoende nakomen van de inlichtingen- of medewerkingsplicht. Verzoeker wordt daardoor de mogelijkheid geboden om het verzuim te herstellen. Komt verzoeker ook gedurende de hersteltermijn zijn verplichting niet na, dan kan het college besluiten tot beëindiging. In het kader van eigen verantwoordelijkheid wordt een eenmalige hersteltermijn voldoende geacht.

Bij het beëindigen van materiële schuldhulpverlening zal altijd een zorgvuldige afweging moeten worden gemaakt. Het horen van verzoeker kan hierbij noodzakelijk zijn. In ieder geval zal moeten worden bekeken of er sprake is van verwijtbaarheid die verzoeker kan worden aangerekend of dat er omstandigheden zijn op grond waarvan het college besluit dat verzoeker de schuldhulpverlening toch mag starten, dan wel continueren.

Artikel 9. Hardheidsclausule en onvoorziene omstandigheden

Dit artikel geeft ruimte aan het college om in bijzondere (lid 1) c.q. onvoorziene (lid 2) gevallen af te wijken van de regels zoals neergelegd in deze beleidsregels.

Artikel 10. Inwerkingtreding en citeertitel

Dit artikel behoeft geen nadere toelichting.